

Macskajaj

(*Blackynek*)

Ma reggel átléptem a macskát.
Fölényesen, lazán, minek tagadni?
Tudom, nem kellett volna tennem,
hisz nem nagy macska, ki lehet kerülni.

Nézett rám, csak úgy, átléptem,
hamisan, macskásan nevetve,
ő is átlépett engem, sokszor,
átlépjük egymást, tisztelve, szeretve.

A macska ült, én meg mozgásban voltam,
át kellett lépnem. Testét összehúzta,
csak rám tekintett, pontosan jelezve,
hogy most átlépték, de majd visszaadja.

Macskát átlépni nem egy bölcs dolog,
az ember mégis csak rákényszerül,
ám tudni kell, hogy a macska is átlép,
és ottmaradunk, védhetetlenül.